

ΠΡΑΚΤΙΚΑΙ ΓΝΩΣΕΙΣ

...

Κατὰ τῆς σκωριάσεως τῶν γραφίδων

ΔΙΑ νὰ προφυλάξετε τὰς χαλυβδίνους γραφίδας σας ἀπὸ τὴν σκωρίασιν, ἐμβαπτίσατέ τας ἐπὶ ἡμίσειαν ὥραν εἰς διάλυσιν θεϊκοῦ χαλκοῦ, κατόπιν σπογγίσατέ τας ἐλαφρὰ καὶ ἀφήσατέ τας νὰ στεγνώσουν.

Κηλίδες ἐξ ἐλαίου

Πρὸς ἐξάλειψιν τῶν ἐξ ἐλαίου ἢ λίπους κηλίδων ἐπὶ τῶν ἐνδυμάτων διάλυσον χολὴν βοείαν ἐντὸς δύο ὁκάδων ὕδατος, καὶ κτύπησον τὸ ὕδωρ καλῶς διὰ κοχλιαρίου μέχρι σχηματισμοῦ ἱκανοῦ ἀφροῦ· τρίψον ἔπειτα διὰ ψήκτρας τὰ κηλιδωμένα μέρη καὶ ἀπόπλυνον διὰ καθαροῦ ὕδατος. Ἡ συνταγὴ αὕτη ἐφαρμόζεται καὶ διὰ τὰ ἐξ ἐριούχου καὶ διὰ τὰ ἐκ μετάξης ἐνδύματα.

Ἑξασφάλισις καθαροῦ ὕδατος

Διὰ νὰ πίνετε πάντοτε καθαρὸν καὶ διανυγὲς ὕδωρ, μεταχειρίσθητε τὸν ἐξῆς τρόπον. Λαμβάνετε σταμνίον πλατύστομον· εἰς τὸ κέντρον τοῦ πυθμένος του ἀνοίγετε ὅπῃ ἴσῃν μὲ πεντάλεπτον· λαμβάνετε ἐν σπογγάριον μὲ λεπτὰς τρύπας, τὸ περυνάτε διὰ τῆς ὀπῆς ταύτης, ὥστε τὰ δύο τρίτα νὰ εὐρίσκωνται ἐντὸς τοῦ σταμνίου, τὸ δὲ ἐν τρίτον κάτωθι τοῦ πυθμένος. Γεμίζετε νερὸ τὸ σταμνί, τὸ κρεμᾶτε εἰς μέρος κατάλληλον, κάτωθι δ' αὐτοῦ θέτετε ἕτερον ἀγγεῖον, εἰς τὸ ὅποιον θὰ τρέχῃ τὸ διὰ τοῦ σπόγγου διηθούμενον ὕδωρ. Ἀνά τρεῖς ἢ τέσσαρας ἡμέρας, καθαρίζετε τὸν σπόγγον.

Συγκολλητικὴ ὕλη

Τὸ λεύκωμα τοῦ αὐγοῦ μίγνυόμενον μὲ κόνιν ἀσβέστου καθίσταται ἀξιόλογος κολλητικὴ ὕλη, δι' ἧς δυνάμεθα ἄριστα νὰ συγκολλῶμεν τὰ ἐκ πορσελάνης ἢ φαγεντιανᾶ σκεύη. Ἐπίσης ὁ νεόπηκτος τυρός, ἢ ἡ τυρώδης οὐσία τοῦ γάλακτος, τριβομένη ἐπὶ μαρμάρου μὲ ἐσβεσμένην ἀσβεστον παρέχει ἔτι καλλίτεραν κολλητικὴν ὕλην, δι' ἧς δυνάμεθα νὰ συγκολλῶμεν σκεύη ἐξ ὑέλου, πορσελάνης, λίθον θραυσθέντα ἢ καὶ μέταλλον. Ἡ ὕλη αὗς εἶνε ὄχι πηκτὴ.

Τροφὴ διὰ τὰς ὀρνίθας

Τὰ τσώφλια τῶν αὐγῶν, κοπανιζόμενα καὶ ἀναμιγνύόμενα εἰς τὰς τροφὰς τῶν ὀρνίθων, τῶν χοιριδίων καὶ ἄλλων κοτοικι-

δίω, συντελοῦν εἰς τὴν ἀνάπτυξιν τῶν ὀστέων τῶν ζώων τούτων καὶ εἰς τὴν καθόλου αὔξησίν των. Διδόμενα δὲ ὡς τροφὴ εἰς τὰς ὀρνίθας τὰ κελύφη ταῦτα προκαλοῦν τὴν γέννησιν αὐγῶν.

ΔΡΑΜΑΤΙΚΑ ΤΑΛΑΝΤΑ

ΣΑΣ παρουσιάζομεν ἓν μικρὸν δραματικὸν δαιμόνιον. Μίαν γλυκεῖαν ὑπόσχασιν διὰ τὸ Ἑθνικὸν μας Θέατρον, ἐὰν — ἐννοεῖται — εὐτυχήσῃ νὰ τὴν διεκδικήσῃ μεθαύριον ἡ Ἑλληνικὴ Σκηνή. Τὴν μικρὰν Κλειῶ Γ. Γεωργᾶ. Εἶνε παιδίσκη ἀκόμα, εἰς τὸ ἄνθοςμα τῆς πρώτης ἡλικίας. Μαθήτρια τοῦ ἐν Πειραιεὶ Δραματικοῦ Συλλόγου ὑπὸ τὸν καθηγητὴν κ. Θωμᾶν Οἰκονόμον. Μὲ τὰ κοντὰ φουστανάκια τῆς, μὲ τὴν παιδικὴν ἀνάδυσιν τῆς κόμης, μὲ τὴν εὐκαμπτον χάριν τοῦ σώματος καὶ τὰ ἀνήσυχα σπινθηροδόλα μάτια τῆς — νομίζετε ὅτι θὰ τρέξῃ νὰ παίξῃ τὸ κυνηγητὸ μὲ τὰ ἄλλα ὁμήλικά τῆς. Καὶ ὅμως! Ποία ἀπίστευτος μεταμόρφωσις ἐπάνω εἰς τὴν αὐτοσχέδιον σκηνὴν τοῦ Συλλόγου! Ὅταν, πρὸ διετίας ἀκόμη, ἐνεφανίσθη τὸ πρῶτον ὡς «Μικρὰ Τσιγγάνα» εἰς τὸν ὁμώνυμον δραματικὸν μονόλογον, ὑπῆρξε μία ἐκπληκτικὴ ἀποκάλυψις. Δὲν ἦτο ἀπλὴ ἀπαγγελία ἐκείνη. Ἦτο τελεία ὑπόκρισις πρωταγωνιστρίας ἡθοποιοῦ. Ἀργότερον, ἀποδίδουσα τὸν Ζαννέτον εἰς τὸν «Διαδάτην» τοῦ Κοππέ, ἐξήγειρε θύελλαν ἐπευφημιῶν. Ἡ πλαστικότητα τῶν κινήσεων, αἱ συσπάσεις τοῦ προσώπου, ἡ ἔκφρασις τῶν ὀφθαλμῶν, ὁ χρωματισμὸς τῆς φωνῆς, ὅλον δηλαδὴ τὸ σκηνικὸν λεγόμενον κάλλος, προανήγγελλον ἓνα φωτεινὸν ἀστέρα.

Ἄρά γε, θὰ τὸν ἀφήσῃ ἡ κοινωνικὴ πρόληψις ν' ἀνατεῖλῃ εἰς τὸν θεατρικὸν ὀρίζοντα τῆς Ἑλλάδος;